

उत्त

हेमचन्द्रः। (न्यायमते पञ्चकर्ममध्यपरिगणितम् । यथा भाषापरिच्छेदे ।

“उत्तुत्तुपणं ततोऽवत्तुपणमाकुञ्चनं तथा ।

प्रसारणञ्च गमनं कर्माख्येतानि पञ्च च” । ६ ।)

उत्तुखला, स्त्री, (उत् + खल + षच् + टाप् ।) सुरा-
नाम गन्धद्रव्यम् । तत्पर्यायः । तानपण्यो २ तान-
पण्ये १ तानाख्या ४ खशा ५ । इति शब्दचन्द्रिका ।
(सुराशब्देऽस्या विवरणं ज्ञेयम् ।)

उत्तुखतं, त्रि, (उत् + खन + क्तः ।) उन्मूलितम् ।
इति जटाधरः । उपडान इति भाषा ।

(“त्वाजितैः पलमुत्खातैर्भूमैश्च बद्धा नृपैः” ।

इति रघुवंशे ॥ ३३ । विदारितः । यथा,—

“श्रीलादास्य चिनयनद्वयोत्खातपद्मान्निवृत्तः” ।

इति मेघदूते ॥ ११६ ॥)

उत्तं, त्रि, (उत् + क्तः ।) उन्दी क्लेशेने अकर्मकत्वात्
कर्त्तरि क्तः । नुदविदेति पक्षे नत्वाभावः ।) आर्द्र-
वस्तु । इत्यमरः ।

उत्तंसः, पुं, (उत्तंसयति उत्तंस्यतेनेन वा तसिः
सौत्रो भूषार्थः । पद्याद्यच् हलश्चेति घञ् वा ।)
कर्णपूरः । कर्णाभरणम् । श्रेखरः । शिरोभूषणम् ।

इत्यमरः । मतान्तरे स्त्रीवलिङ्गोऽपि । (“नोत्तंसं
क्षिपति क्षितौ श्रवणतः सा मे स्फुटेऽप्यागति” ।

इति साहित्यदर्पणे । इय परिच्छेदे ।)

उत्तमं, स्त्री, (उत् + तप + क्तः ।) शुष्कमांसम् ।
इत्यमरः ।

उत्तमः, त्रि, तप्तः । सन्तप्तः । परिप्लुतः । खातः ।
इति मेदिनी ।

उत्तमितं, त्रि, उत्तमितम् । इति श्रीभागवतम् ।

उत्तमः, त्रि, (अतिशयेन उत्कृष्टः । उत् + तमप् ।

द्रव्यप्रकर्षार्थेलाज्ञाम् । यदा उत्ताम्यति तमु अच्

उत्ताम्यते वा घञ् । नोदात्तेति न ङङिः ।) भद्रः ।

उत्कृष्टः । तत्पर्यायः । प्रधानं २ प्रमुखः ३ प्रवेकः

४ अनुत्तमः ५ मुख्यः ६ वर्यः ७ वेरख्यः ८ प्रवहः

९ अनवरार्थः १० परार्थः ११ अयः १२ प्रायहरः

१३ प्रायः १४ अयः १५ अयीयः १६ अयियः

१७ । इत्यमरः । मुखः १८ अयबीः १९ तट्टीका ।

(उत्तमस्यापि वर्णस्य नीचोऽपि गृह्यमागतः” ।

इति हितोपदेशः ।

“उत्तमादेवरात् पुंसः काङ्क्षन्ते पुत्रमापदि” ।

इति महाभारते ॥)

उत्तमः, पुं, वैशिकनामनायकभेदः । तस्य लक्षणम् ।

“दधिताश्रमप्रकोपेऽपि उपचारपरायणः” ।

इति रसमञ्जरी । प्रियव्रतराजपुत्रः । स च

द्वितीयमनुः । अस्मिन् मन्वन्तरे सत्यसेनोऽवतारः ।

सत्यजिदिन्द्रः । सत्यवेदश्रुतभद्रादयो देवाः । विश्व-
सुताः प्रमदादयः सप्तर्षयः । पवनसृष्टययश्च हो-

त्राद्या मनुपुत्राः । इति श्रीभागवतम् ॥ (उत्तान-

पादस्य राज्ञः खनामख्यातः पुत्रभेदः । यथा,

विष्णुपुराणे ॥ १११ ॥ २ ॥

“तयोर्वत्तानपादस्य सुरथामुत्तमः सुतः” ॥)

उत्तमपणिनी, स्त्री, (उत्तमपणं विद्यते यस्याः ।

उत्तमपण + निन् + ङीप् ।) दुग्धिकादृष्टः । इति

उत्त

रत्नमाला । क्षीराह इति भाषा ।

उत्तमर्षः, पुं, (उत्तमश्लेषमस्य । ऋणमाधमर्षे इति

सूत्रे आधमर्षशब्देन व्यवहारविशेषो लक्ष्यते ।)

ऋणदाता । इत्यमरः । महाजन इति भाषा ।

तत्पर्यायः । ऋणदः २ । इति जटाधरः ।

(“अधमर्षार्थेति लक्ष्यं मुत्तमर्षेण बोधितः ।

दापयेत् धनिकस्यार्थमधमर्षात् विभावितम्” ।

इति मनुः । ८ । ४७ ॥)

उत्तमसंग्रहः, पुं, (उत्तमः संग्रहो यस्मिन् ।) सम्यक्
संग्रहणम् । तत्तु निर्जने परभार्यया सह केशा-

केशिप्रपरस्परानिङ्गनसहासनादिरूपमिधुनीभावः ।

इति मिताक्षरा ।

उत्तमसाहसः, पुं, (उत्तमः साहसोऽस्यस्मिन् ।)

दण्डविशेषः । स तु साश्रुतिपणसाहसः । यथा ।

साश्रुतिपणसाहसो दण्ड उत्तमसाहसः” ।

इति याज्ञवल्क्यः । सहस्रपणमितोऽपि । यथा,

“पणानां द्वे श्रुते सार्द्धे प्रथमः साहसः स्मृतः ।

मध्यमः पञ्च विज्ञेयः सहस्रं त्वेव चोत्तमः” ।

इति मनुः ।

उत्तमा, स्त्री, (अतिशयेन उत्कृष्टा । उत् + तमप् +
टाप् ।) उत्कृष्टा गरी । तत्पर्यायः । वरारोहा २

मत्तकाशिनी ३ वरवर्षिणी ४ । इत्यमरः । मत्त-

काशिनी ५ । मत्तकाशिनी ६ । इति तट्टीका ।

दुग्धिकादृष्टः । इति मेदिनी । स्त्रीयादिनायिका-

भेदः । अस्या लक्षणम् । अहितकारिण्यपि प्रिये

हितकारिणी । अस्याश्चेष्टा उत्तमा एव । इति

रसमञ्जरी ।

उत्तमाङ्गं, स्त्री, (उत्तमं प्रशुत्तमाङ्गं ।) मत्तकं । इत्व-

मरः । (“कश्चित् दिपत्सङ्ग्रहोत्तमाङ्गः” ।

इति रघौ । ७ । ५१ । “वभौ पतद्गङ्गस्वोत्तमाङ्गे” ।

इति कुमारः ॥ ७ । ११ । मुखम् । यथा, मानवे ॥ ६६३ ॥

“उत्तमाङ्गोद्भवज्येष्ठात् ब्राह्मणश्चैव धारयात् ।

सर्वस्यैवास्य सर्गस्य धर्मतो ब्राह्मणः प्रभुः” ।

उत्तमाङ्गं मुखं इति तट्टीका ॥)

उत्तमारबी, स्त्री, इन्दीवरी । इति राजनिर्घण्टः ।

(इन्दीवरीशब्देऽस्या गुणादिकं बोध्यम् ।)

उत्तरं, स्त्री, (उत् + तु + षच् ।) प्रतिवाक्यम् । इत्व-

मरः । जवाव इति यावनी भाषा ।

(यथा, माघे २ । २२ ।

“वचसस्तस्य सपदि क्रिया केवलमुत्तरम्” ।)

तस्य व्युत्पत्तिः ।

“उत्तीर्यते गिकीर्यते प्रकृताभियोगोऽनेन” ।

तस्य स्वरूपम् ।

“पक्षस्य व्यापकं सारमसन्दिग्धमनाकुलम् ।

अव्याख्यागम्यभिव्यवमुत्तरं तदिदो विदुः” ।

तस्य भेदाः ।

“मिथ्या सम्यतिपत्तिश्च अत्यवस्तन्दनं तथा ।

प्राङ्मन्यश्चोत्तराः प्रोक्ताश्चत्वारः शास्त्रवेदिभिः” ।

इति नारदः । (अथ उत्तरं नाम साधर्म्यापदिष्टे

वा हेतौ वैधर्म्यावचनं वैधर्म्यापदिष्टे वा साधर्म्या-

वचनं यथा हेतुमधर्म्याशोविकाराः शीतकस्य

दिव्याघेर्हेतुसाधर्म्यावचनं हिमशिश्निरवातसं-

उत्त

स्यशा इति ब्रुवतः परो ब्रूयात् हेतुविधर्म्याशो

विकाराः यथा शरीरावयवानां दाहौष्ण्यं कौष-

प्रपचने हेतुवैधर्म्ये हिमशिश्निरवातसंस्पर्शा

इति । एतत् सविपर्ययमुत्तरम् । इति चरके

विमानस्थानेऽष्टमोऽध्यायः ॥)

उत्तरः, पुं, विराटराजपुत्रः । इति हेमचन्द्रः । (यथा

महाभारते ३ । गोहरणपर्वणि ३५ । ३३ “तमुत्तरं

वीक्ष्य रथोत्तमे स्थितम्” । तत्रैव ३४ “सहोत्तरे-

खाकु तदथ मङ्गलम्” ।) (खनामख्यातपर्वत-

भेदः । यथा, “दक्षिणस्थोत्तरो गिरिः” । इति

रामायणे ॥ उत्तरयति संसारसागरात् इति

व्युत्पत्तेः । शिवः । हरिः । भारते ॥ १३ । १४६ । ६६ ॥)

उत्तः, त्रि, (उदतिशयेन उद्भूतः । उत् + तरप् ।)

ऊर्ध्वः । उदीची । (यथा, रामायणे ।

“उत्तरे जाङ्गवीतीरे हिमवन्तं शिशोचयम्” ।)

उत्तमः इति मेदिनी अमरश्च । (प्रधानं । श्रेष्ठः ।

यथा, रघुः १३ । ७ ।

“नृपा इवोपपन्नविनः परेभ्यो,

धर्मोत्तरं मध्यममाश्रयन्ते” ।

“ब्रह्मधर्मात्तरे राज्ये शान्तनुर्विनयात्मवान्” ।

इति महाभारतम् ॥ अनन्तरम् ।

(“वित्तं बन्धुर्वयः कर्मे विद्या भवति पञ्चमी ।

एतानि मान्यस्थानानि गरीयो यद् यदुत्तरम्” ।

इति मनुः । २ । १२६ ॥)

उत्तरकालः, पुं, (उत्तरः कालः ।) भविष्यकालः ।

गौणकालः । यथा, हरिहरपद्धतिः ।

“एवमागामियोगीयमुख्यकालादंधन्तनः ।

खकालादुत्तरो गौणः कालः पूर्वस्य कर्मणः” ।

उत्तरकुशः, स्त्री, (उत्तरः कुशः ।) जम्बुद्वीपस्य नव-

वर्षान्तगतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

(“विजिज्य यः प्राज्यमयच्छुदुत्तरान्

कुरुनकुप्यं वसु वासावोपमः” ।

इति किराताकुर्वनीये । २ । २५ ॥)

उत्तरकोशला, स्त्री, (उत्तरे स्थिता कोशला ।)

अयोध्यानगरी । इति त्रिकाण्डशेषः ।

(“पितुरजन्तरमुत्तरकोशलान्

ससधिगम्य समाधिजितेन्द्रियः” ।

इति रघुः ६ । ११ ।

“यदुपतेः क्व गता मथुरापुरी

रघुपतेः क्व गतोत्तरकोशला” ।

इति उद्भूटः ॥)

उत्तरक्रिया, स्त्री, (उत्तरा अन्तिमा क्रिया ।) अन्ति-

मक्रिया । सांत्वरिकप्राज्ञादिपितृक्रिया । यथा,

“प्रेते पित्रत्वमापन्ने सपिण्डीकृष्यादनु ।

क्रियन्ते याः क्रियाः पित्याः प्रोच्यन्ते ता नृपोत्तराः” ।

इति विष्णुपुराणम् ।

उत्तरङ्गं, स्त्री, (उत्तर + गम् + खण् ।) दारोर्द्ध्वक-

दाह । इति हेमचन्द्रः । उद्गततरङ्गे त्रि ।

“प्रवय्यहीत् पार्थिववाहिनीं तां

मागीरथीं शोष इवोत्तरङ्गः” । इति रघुः ७ । ३६ ।

उत्तरणं, स्त्री, (उत् + तु + ल्यट् ।) नद्यादिपारगम-

नम् । उत्तरण इति भाषा ॥